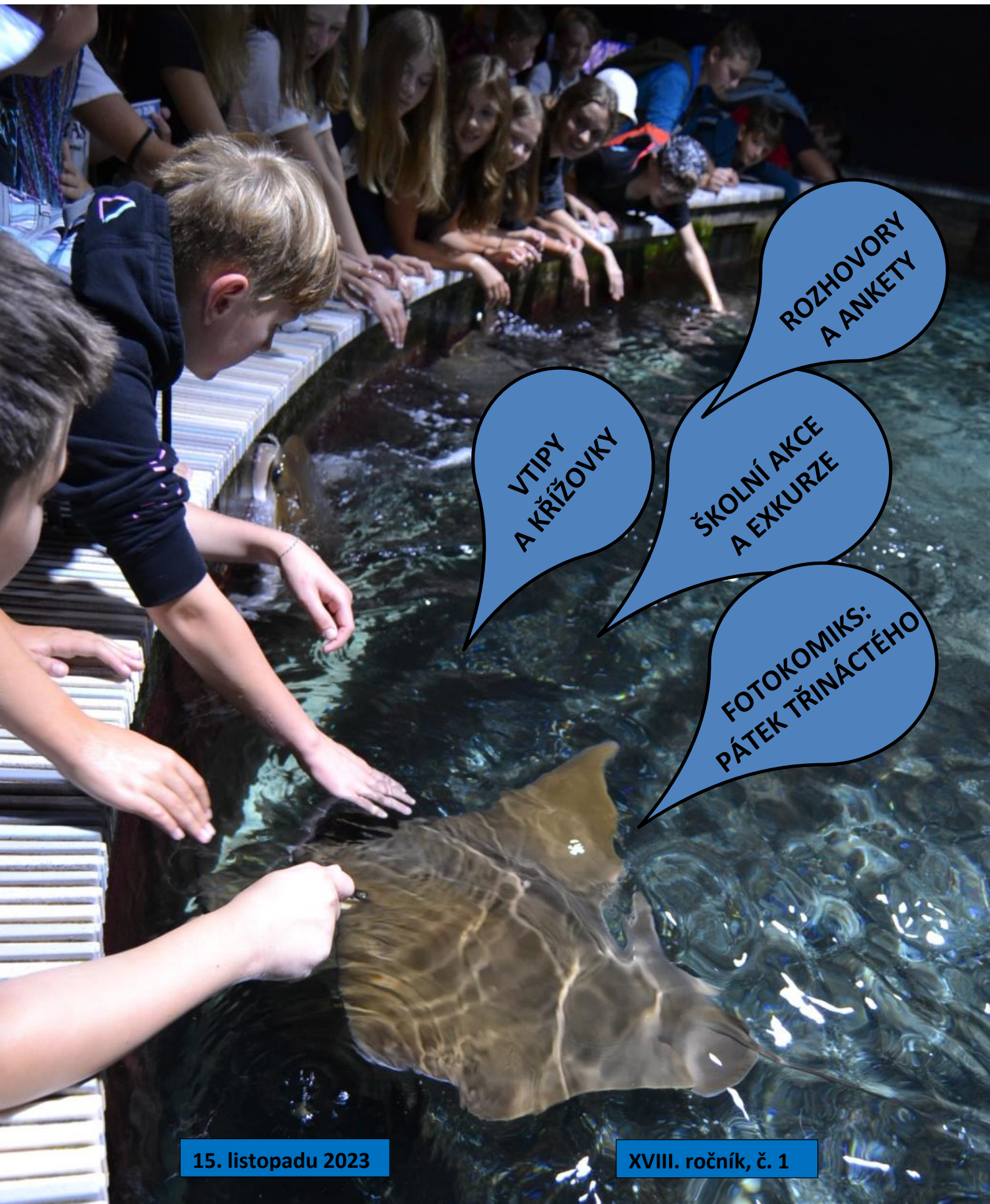

ŠKOLNÍ REVUE

ROZHOVORY
A ANKETY

VTIPY
A KŘÍŽOVKY

ŠKOLNÍ AKCE
A EXKURZE

FOTOKOMIKS:
PÁTEK TŘINÁCTÉHO

15. listopadu 2023

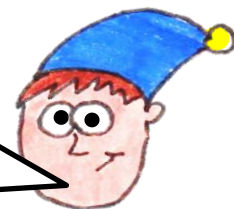
XVIII. ročník, č. 1

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Zahájení školního roku 2023-2024	1
Za hezkými zvířátky do zoo zahrádky	2
Evropský den jazyků	4
Den přírodních věd v Zoo Brno	5
Exkurze do Dukovan a M. Krumlova	7
6.A jela na exkurzi do Mikulčic	8
Sportovní okénko	9
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Sokolovou	12
Rozhovor s teenagerem z dět. domova	14
Rozhovor s pečovatelkou v Zámečku	15
Anketa mezi novými šestáky	16
Známe své učitele?	17
<u>Fotokomiks</u>	
Případ ztraceného učitele	20
<u>Recenze</u>	
Doporučujeme k přečtení	22
<u>Literární koutek</u>	
Rudý měsíc	23
Fiktivní rozhovory	24
<u>Výtvarný koutek</u>	
Podzimní malování	27
<u>Zábava</u>	
Zeměpisný kvíz	30
Křížovky	30
Pár vtipů na závěr	32

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: www.skolastrelice.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

K.M.Cechová, 6.A, Š.Gallinová, 6.A, N.D.Žiška, 6.A, M.Hurych, 6.B, Nikola Zemanová, 6.B, B.Zoubek, 6.B, K.Chalupská, 7.A, S.Slováková, 7.A, N.Tomšů, 7.B, T.Magnusková, 7.B, R.Židek, 9.B, A.Kutlvašrová, 9.A, K.Zahradníková, 9.A, V.Švestka, 9.B, E.Šimáková, 9.B, A.Mlčkovská, 9.B, J.Holzer, 9.B, K.Zemanová, 9.B, Eva Jahodová, 8.B,

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Foto na titulce: Ing. Petr Ondrášek

Obrázek na zadní straně: Tereza Magnusková.7.B

Devátáci ještě o prázdninách pomáhali s úklidem po rekonstrukci, aby se vůbec mohla škola 4. září otevřít.

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2023-2024

V pondělí 4. září v 8 hodin ráno jsme se my, žáci Základní školy Střelice, všichni sešli na školním hřišti, kde se konalo slavnostní zahájení nového školního roku. Nedočkavě tu také čekali noví prvňáci, které sem dovedli jejich rodiče. Po proslovu paní ředitelky, pana starosty a místostarosty si paní ředitelka postupně k sobě volala prvňáčky s jejich patrony a laskavě je přivítala na školní půdě.

Poté jsme udělali prvňáčkům cestičku do školy. Když dorazili do tříd, co nejrychleji jsme se i my odebrali do těch svých, abychom si mohli zabrat místa v těch nejlepších lavicích. A kolem půl desáté jsme se už řítili ze školy ven užít si poslední klidný den bez školních starostí a povinností.

Karolína Chalupská, 7.A, a Eva Jahodová, 8.B, foto: Aleš Kadlec

ZA HEZKÝMI ZVÍŘÁTKY DO ZLÍNSKÉ ZOO ZAHRÁDKY

V pondělí 25. září 2023 se 6.A a 6.B vydaly do Zoo Lešná. Jeli s námi pan učitel Ondrášek a paní učitelka Sokolová. Cesta autobusem byla trošku delší, ale to nám nevadilo, většina lidí byla na telefonu... Kolem jedenácté hodiny jsme dorazili na parkoviště před zoo.

Po vstupu do zahrady jsme utíkali k rejnokům, abychom stihli jejich krmení. Pro rejnoky si téměř všichni koupili krmení a všichni si rejnoky také pohladili a nechali se jimi i olíznout.

Pak jsme pospíchali za ostatními zvířaty. Proletěli jsme kolem šelem, které se jen tak povalovaly na sluníčku. Pan učitel Ondrášek přebрал velení a zrychlil. Zrychlil tak moc, že jsme čas od času museli čekat na paní učitelku a zbytek naší výpravy.

V parku jsme narazili i na lanové centrum, ale tam jsme nemohli, protože bylo zavřené z důvodu pádu stromu. Tak jsme utíkali na oběd do bufetu a měli jsme zde krátký rozchod.

Když jsme se zase všichni sešli, vydali jsme se dál. Šli jsme se podívat na slony, kteří se nám bohužel neukázali, a tak jsme se šli kouknout alespoň na kapybary.

Nakonec jsme navštívili obchod se suvenýry a skoro každý si koupil plyšáka. Vrátili jsme se do autobusu a jeli jsme domů. Po cestě holky vzadu hrály „Pravda, nebo úkol“. V autobuse jsme si odpočinuli a do Střelic dorazili odpočatí a spokojení s hezky stráveným dnem.

Kristina Marie Cechová, 6.A

Foto: Petr Ondrášek

EVROPSKÝ DEN JAZYKŮ

26. ZÁŘÍ 2023

Letos se naše škola opět zapojila do akce zvané Evropský den jazyků a zúčastnil se jí celý druhý stupeň. Šestáci a sedmáci měli za úkol vytvořit slovníček na určité téma, např. jídlo, zvířata, místnosti... Osmáci překládali zdvořilostní fráze a devátáci přísloví.

Ve slovníčku se měly objevit jazyky, které se učí na naší škole – angličtina, němčina, francouzština, ruština, případně i nějaké jiné.

Z každého ročníku paní učitelky vybraly nejlepší práce a jejich tvůrci obdrželi cenu, například zvýrazňovače. Vyhlášení výsledků proběhlo 27. září 2023 o velké přestávce v malé tělocvičně.

Šárka Gallinová, 6.A, foto: Aleš Kadlec

DEN PŘÍRODNÍCH VĚD V ZOO BRNO

Vše začalo na hlavním nádraží ve Střelicích 5. října 2023. Sraz před akcí měl být v osm třicet (všichni, co měli jet, zde byli dříve než pan učitel Ondrášek).

Vlak přijel s mírným zpožděním, ale do Brna dorazil včas. Během cesty jsme stáli u dveří, pan učitel si sedl vedle nějaké paní. Nevíme, jak pan učitel, ale my jsme si cestu užili. K tramvaji jsme dorazili skoro přesně, když přijela.

Bylo tam ale moc lidí a my bychom nestihli nastoupit, a tak pan učitel řekl, že

počkáme na další. Adam to ale neslyšel, a i když už se zavíraly dveře, nastoupil. Ostatní jsme zůstali venku a jenom jsme zahlédli Adamův vyděšený výraz. Naštěstí se pan učitel zachoval jako správný chlap, dal ruce mezi dveře a otevřel je. Nastoupili jsme do tramvaje a společně jsme pokračovali v naší cestě.

Do zologické zahrady jsme přijeli včas, zaregistrovali jsme se a dostali jsme složku s odpovědním archem.

Učitelé měli také možnos soutěžit,

náš pan učitel ale neměl zájem. Nakonec se nám ho podařilo přesvědčit, a tak se do soutěže zapojil také.

Slečna průvodkyně, která nám byla přidělena, nás doprovodila na první stanoviště – na bezobratlé živočichy. Tam nám pověděli něco o tématu a naše průvodkyně si nás odvedla na místo, kde jsme dostali papír s otázkami. Ty byly vcelku jednoduché, a tak jsme ani moc neváhali. Měli jsme na to pět minut a po uplynutí vyhrazeného času jsme odpovědní archy odevzdali.

Zkontrolované jsme je pak dostali zpět, my (7.B) jsme měli plný počet bodů. Ptali jsme se, jak dopadl pan učitel Ondrášek se svými otázkami, a on se nám přiznal, že jakmile uviděl první otázku, tak soutěž vzdal.

My jsme to na rozdíl od pana učitele nevzdali a pokračovali jsme na další stanoviště – botaniku. Otázky opět (alespoň pro nás) byly jednoduché, a tak jsme se ani moc nedivili, když jsme získali plný počet bodů.

Další stanoviště byla fyzika, kde jsme otázky vyloženě natipovali, ale k překvapení všech jsme tam neměli žádnou chybu.

Předchozí stanoviště nám dodala trochu sebevědomí, a tak jsme se na další otázky, tentokrát na téma ptáci, už těšili. Otázky jsme opět zvládli s přehledem a s plným počtem bodů.

Předposlední stanoviště byla chemie, ale protože tu ještě jako předmět ve škole nemáme, podívali jsme se jen na představení, které pro nás nachystala chemická škola, a přesunuli jsme se na poslední stanoviště.

Tam nám pro změnu povykládali něco o savcích. Všechny otázky byly lehké, jen u té poslední jsme si nebyli moc jistí. Když nám naše průvodkyně vracela zkontrolované odpovědi, byli jsme dost nervózní, protože jsme zatím měli ve všech otázkách plný počet bodů.

Bohužel zvítězil zákon schválnosti a poslední odpověď jsme měli špatně, tudíž jsme přišli o jeden cenný bod... Byli jsme z toho celkem zklamaní, ale stejně jsme tušili, že bychom prostě plný počet bodů mít nemohli, protože to by bylo moc lehké.

Kdo chtěl, tak si v zoo dal ještě oběd, společně jsme si prošli některé expozice a autobusem jsme odjeli domů.

V pondělí jsme se dozvěděli, že jsme se nakonec umístili na druhém místě. Od paní učitelky Benešové jsme dostali buchtu a konečně jsme mohli být klidní, protože jsme věděli, že teď už se nemusíme strachovat z toho, jestli nás někdo předběhl, nebo ne.

Nela Tomšů a Tereza Magnusková, 7.B

Foto: zoobrno.cz

EXKURZE DO DUKOVAN A MORAVSKÉHO KRUMLOVA

My, žáci 9. ročníku, jsme se 11. října 2023 vydali s paní učitelkou Hradečnou a s panem učitelem Ondráškem do jaderné elektrárny Dukovany. Objednaný autobus nás vyzvedl u školy a cesta do Dukovan netrvala moc dlouho.

Po příchodu do elektrárny jsme se usadili v kinosále, kde jsme měli zhlédnout film, ale nefungoval jim zvuk. Kluci se to snažili opravit, ale marně.

Potom nám paní, která nás měla na starosti, řekla základní informace a rozdělila nás na dvě skupiny. První skupina si procházela expozici modelů elektrárny a druhá měla virtuální realitu – s virtuální realitou se někteří z nás setkali poprvé. Viděli jsme v ní prostory elektrárny, a dokonce jsme tam měli i kvíz. Potom se skupiny prohodily, aby někdo o něco nepřišel.

Po skončení programu jsme nasedli do autobusu, který nás zavezl do Moravského Krumlova. Tam jsme se rozdělili na dvě skupiny, jedna měla na programu návštěvu místního zámku s výstavou slavných obrazů, druhá se šla podívat do zdejší střední školy.

Před návštěvou obrazárny jsme si prošli malé, ale hezké náměstí a mohli jsme si koupit nějaké to jídlo. Poté jsme pomalu šli do muzea. Nejdřív jsme si zde prohlédli menší obrazy a model auta, do kterého jsme si mohli i sednout.

Pak jsme pokračovali po schodech nahoru do patra, kde je vystavena Slovanská epopej od slavného malíře Alfonse Muchy. Obrazy byly strašně velké a nádherné. Protože jsme neměli prohlídku s výkladem, někteří členové skupiny byly lehce hluchí, což se moc nelíbilo paní, která obrazy hlídala.

Anna Mičkovská a Eliška Šimáková, 9.B

BYLO NEBYLO

Na střední škole nás přivítaly dvě sympatické paní učitelky, které nás dovedly do jedné z učeben. Chodby a třídy vypadaly nově a třídy byly vybavené moderní technikou.

Zhlédli jsme prezentaci o studijních oborech, které tu mají, dozvěděli se o výhodách studia na zdejší škole a další zajímavé informace.

Na škole lze studovat například autotroniku, technické lyceum, sociální činnost, obory truhlář, kuchař, číšník...

Celá prezentace byla ukončena soutěží, ve které jsme mohli vyhrát propagační dárek od školy. Nakonec jsme byli provedeni areálem s možností se chvíli podívat na vyučování nebo si třeba koupit kakao v automatu. Všichni jsme spokojeně odcházeli a třeba někdo bude ucházet o místo právě na této škole.

Nakonec jsme se všichni sešli u autobusu, který nás odvezl zpátky do střelické školy.

Kateřina Zahradníková, 9.A

Foto: Kateřina Zahradníková, 9.A

6.A JELA NA DĚJEPISNOU EXKURZI DO MIKULČIC

V pondělí 23. října 2023 nás čekala dějepisná exkurze a paní učitelkou Sázavskou a panem učitelem Veselým. V 8 hodin jsme se všichni setkali před školou a společně přešli k přistavenému autobusu. Po hodině a čtvrt jsme dorazili do Mikulčic, kde jsme si měli prohlédnout to, co zbylo ze starobylého velkomoravského hradiště.

Pár minut po příjezdu pro nás přišla paní průvodkyně a prohlídka začala. Jako první nám ukázala na mapě, kde ležela Velkomoravská říše, na územích kterých dnešních států se rozkládala.

Pak jsme šli k budově s expozicí, kde měli hrobky, základy I. a II. kostela a další historické předměty, například gombíky, nákončí, náušnice apod.

Když prohlídka skočila, paní učitelka nám dala za úkol kreslit obrysy kostelů. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny, protože nás čekala rozhledna, na kterou někteří nešli, protože se bojí výšek.

Okolo dvanácté hodiny jsme odjeli zpět do Střelice.

Karolína Chalupská, 7.A, foto: Eva Sázavská

SPORTOVNÍ OKÉNKO

OKRESNÍ PŘEBOR V PŘESPOLNÍM BĚHU

Dne 6. října 2023 se v Želešicích konal okresní přebor v přespolním běhu. V kategorii žáků 6. a 7. tříd obsadil Teodor Liška třetí místo z padesáti startujících na trati 1 500 metrů a Zuzana Cambalová druhé místo z jednapadesáti závodnic na trati 1 000 metrů.

Vladislav Kučera

STŘELICKÝ KROS

Z pohledu běžce

Ahoj, já jsem Šárka a řeknu vám, jaké to bylo běžet kros.

Nejprve jsme se museli zaregistrovat v budově školy. Dostala jsem číslo 42. Do kategorií nás řadili podle roku narození a mohli se zúčastnit i dospělí nebo děti z jiných škol. Podle věku se běžela jen kolečka na hřišti nebo okruh kolem školy. Dalo se koupit jídlo a čaj byl zdarma a děti na prvním stupni a mladší dostaly po doběhnutí tatrunku. Bylo docela pěkné počasí a hrála hudba. Když například běžely menší děti, tak z repráků znělo „Chvátám, chvátám“ nebo úvodní znělka z Pata a Mata, a když běžely starší, tak hrála písnička ze Shreka.

Z pohledu pomocníka

Ahoj, já jsem Kiki a řeknu vám, jaké to bylo být pomocnicí.

Do školy jsem přišla okolo 7:30. Potom jsme nanosili lavice a židle a okolo 8:00 se děti a dospělí začali registrovat. Nejdříve jsem zapisovala, kdo všechno přišel, ale pak mě poprosili, abych šla pomáhat k DJ pultu. Napřed běželi ti nejmladší, tak jsme pouštěli písně spíše pro ně. Ale pak se to rozjelo a pouštěli jsme hudbu i pro starší. Před koncem jsem sice už musela jít domů, ale i tak jsem si užila dost zábavy.

Šárka Gallinová a Kristina Marie Cechová, 6.A, foto: Aleš Kadlec

OKRESNÍ KOLO VE STOLNÍM TENISE

V pátek 20. října 2023 se vybraní žáci druhého stupně zúčastnili okresního kola ve stolním tenise, které se konalo v Ivančicích. Soutěž probíhala v kategorii 6. + 7. třída a 8. + 9. třída.

Nižší ročníky reprezentovalo kvarteto Vojtěch Holešovský (7. A), Alexandr Smejkal (7. A), Adam Koupil (7. B) a Teodor Liška (7. B). Za starší žáky nastoupilo družstvo ve složení Steven Pišta (8. A), Filip Polák (8. A), Ondřej Rozmarín (8. B) a Damián Smutný (8. B).

Naše škola se tohoto sportovního klání účastnila po dlouholeté odmlce. Nikdo tedy netušil, co kluky čeká. Po příjezdu do Orlovny v Ivančicích všichni nasáli soutěživou atmosféru. Byla mezi nimi cítit velká nervozita, která ještě sílila s postupujícím turnajem.

Mezi soupeři byly dvě základní školy z Ivančic a po jedné z Mokrě-Horákova a z Oslavan. Všechna utkání byla vyrovnaná, některá dokonce až tak moc, že do posledního míčku nebylo jasné, kdo „urve“ vítězství. Soutěživost, touha předvést co nejlepší výkon a týmový duch nakonec napomohl k tomu, že v obou dvou kategoriích naše týmy vyhrály. Znamenalo to jediné: 15. listopadu 2023 čeká naše borce krajské kolo, které se uskuteční v Hodoníně. Do té doby je ale před nimi ještě spousta tréninků.

Co dodat závěrem? Snad jen: „Hoši, děkujeme!“ a 15. listopadu jim budeme všichni držet pěsti.

Bohumír Veselý, foto: Bohumír Veselý

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SOKOLOVOU

Paní učitelka Sokolová učí na naší škole už řadu let, jejími hlavními předměty jsou český jazyk, dějepis a ruský jazyk a kromě nich učí občas i něco jiného, v současné době jsou to pracovní činnosti a mediální výchova. Další její doménou je tvorba střelického školního časopisu, u jehož vzniku stála a nyní právě čtete první číslo XVIII. ročníku. Náš časopis se už dlouho dobře umísťuje v celostátní soutěži školních časopisů, doufejme, že tak tomu bude i letos.

Čím jste chtěla být jako malá?

Moje touhy se, jak to bývá, měnily. Chtěla jsem být kadeřnicí – líbilo se mi, jak chodila učesaná místní kadeřnice. Pak jsem se chtěla stát veterinářkou, na to měly vliv dokumenty o africké divočině a tehdy velice populární seriál Daktari. Viděla jsem se, jak budu zachraňovat ohrožená zvířata, ale to jen do té doby, než se mě maminka zeptala, jestli bych je byla schopná operovat. A pak jsem se v šesté třídě zamilovala do dějepisů a zatoužila stát se archeoložkou.

Jaká jste byla žákyně?

Jaká? Živá, temperamentní, se spoustou zájmů, sem tam nějaký průšvih, ale díky dobrému prospěchu a ochotě účastnit se různých akcí byli učitelé shovívaví.

Jaké byly Vaše oblíbené předměty a které jste naopak ráda neměla?

Milovala jsem dějepis a ještě víc mě bavil tělocvik. Taky jsem měla ráda výtvarnou

a hudební výchovu. Nemusela jsem matematiku, fyziku a chemii.

Dostala jste někdy nějakou poznámku?

Něco by se našlo, zlobila jsem tím, že jsem četla, kudy jsem chodila, tedy i pod lavicí v hodinách. Pamatuji si hlavně jednu – za to, že jsem odmítla jet reprezentovat školu v orientačním běhu. Měl být v sobotu a televizi tehdy dávali můj oblíbený seriál o koníčkovi Ponym. Maminka zakročila a byla jsem bez Ponyho.

Co vás vedlo k tomu, že jste se stala učitelkou?

Ještě na začátku posledního ročníku na gymnáziu jsem chtěla studovat archeologii, ale při podávání přihlášek jsem si to rozmyslela. Na archeologii se rok předtím hlásilo 64 uchazečů a brali čtyři. Mělo to být podobné. Nakonec jsem se tedy přihlásila na obor ruština-dějepis, kde byl poměr uchazečů a přijímaných příznivější.

Obor český jazyk jsem si přibrála ve čtvrtém ročníku. Že budu učit, to mi definitivně došlo až na praxi v pátém ročníku.

Jak dlouho učíte na naší škole?

Do Střelic jsem nastoupila po mateřské dovolené v roce 1998, takže už hodně dlouho.

Co děláte ve volném čase?

Momentálně se, pokud to jde, věnuji své dvouapůlleté vnučce, to je teď moje největší zábava. Jinak ráda plavu, vařím a relaxuji u kriminálek nebo u křížovek.

Máte doma nějakého domácího mazlíčka?

To bohužel ne. Miluji kočky, ale mám alergii na srst, takže poté, co mě opustila moje milovaná kočička Micinka, jsem už žádnou nepořizovala. Ale mám v plánu si jednou pořídit kočku sibiřskou, která je prý vhodná i pro alergiky. Zatím vyčkávám.

Jaké země jste už navštívila a do kterých byste se ráda podívala?

Nejdál jsem byla v Rusku ve Volgogradě, dřívějším Stalingradě – studovala jsem ruštinu, a tak jsem tam absolvovala povinnou půlroční stáž. Pak jsem se dostala i jinam, líbila se mi francouzská Provence, Chorvatsko, Švýcarsko ... V zimě miluji italské Dolomity. Ráda bych se ještě jednou podívala do Arménie, byla jsem tam „na skok“ v době stáže v Rusku a tato země mi učarovala.

Telegraficky:

- oblíbená barva: zelená
- oblíbené jídlo: pečené kuře, pelmeně
- oblíbené zvíře: kočka
- oblíbená květina: frézie
- oblíbené místo: postel
- oblíbené filmy/seriály: S tebou mě baví svět, Drž hubu, vše s Vlastou Burianem, seriál M*A*S*H
- oblíbení interpreti: Lucie Bílá, Marek Ztracený, skupiny Queen, Elán a Kryštof
- oblíbený hudební žánr: není, od folku přes pop po rock.

Děkujeme za rozhovor.

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková, foto: Vlasta Sokolová

ROZHOVOR S TEENAGEREM Z DĚTSKÉHO DOMOVA

Při tvorbě závěrečné práce v mediální výchově – při tvorbě vlastního časopisu, jsem se rozhodla udělat rozhovor s klukem, který žije v Dětském domově Dagmar v brněnské části Žabovřesky. Myslím, že děti, které se zde ocitly, to nemají a nebudou mít v životě jednoduché.

Jaké to pro vás je, když ve škole děti vyrábí dárek například k Svátku matek nebo k MDŽ?

Všichni jsme si zvykli, že buď nemáme mamku, nebo ji z různých důvodů skoro nevidáme. Bolestné to pro nás není, jsme na to zvyklí. Přáníčko nebo dárek děláme pro „tetu“ z domova, která se o nás stará. Hlavně nesnášíme, když nás někdo kvůli tomu lituje.

Myslíš si, že to máte ve škole těžší než děti, co vyrůstají běžných v rodinách?

No, my bychom si přáli značkové oblečení, hlavně boty. To nám v dětském domově nekoupí. Naštěstí nám lidé darují různé věci po svých dětech, takže často máme fakt dobré značky, ale není to nové. Chtěl bych někdy zažít, že jdu si do obchodu vybrat třeba adidasky nebo něco od značky Nike. Někdy nechci jet ani na školní výlet, ten nám většinou dětský domov zaplatí, ale nedá nám kapesné a já nechci být za chudáka.

A máte něco naopak lepší?

Asi nemáme takovou obavu z třídních schůzek nebo ze známek jako takových.

To sice neznamená, že se nemusíme učit, ale prostě není na nás vyvíjen rodičovský tlak... Kvůli škole se vůbec nestresuju.

Jsou předměty, které jdou Romům lépe než gadžům?

(Smích) To určitě, hlavně sport a zpěv. Všichni umíme plavat ještě před nástupem do školy. Mně šel vždy dobře šplh na tyči i na laně a nejvíc tanec. No a v hudebce trpím, když ostatní slyším zpívat. Mně to jde samo a přirozeně. Zkoušel jsem hrát na hudební nástroje, ale nevydržel jsem chodit do ZUŠ. Navíc nemám rád klasiku, kterou tam učí, líbí se mi moderní hudba.

A co výchovné problémy ve škole?

Jo, občas se objevují předsudky typu, že ty jsi ten z domova, že ty jsi ten černej, ale časem si všichni zvyknou. Myslím, že od „corony“, kdy nás dobrovolně chodily doučovat některé učitelky do domova, jsme v jejich očích celkově stoupli. Zjistily, jaké to tady je, více jsme se s nimi sblížili. Vědí, že máme více povinností než jen školu, třeba si sami pereme a žehlíme už asi od 8 let. Průšvihy máme, někdo neustále a někdo jen občas.

Díky za upřímný rozhovor a přeji ti, ať se ti daří.

Anna Straková, 9.A, foto: idnes.cz

ROZHOVOR S PEČOVATELKOU V ZÁMEČKU STŘELICE

Moje babička pracovala před důchodem v ústavu, který se nachází poblíž naší vesnice. Poskytuje pobytové sociální služby osobám s vrozeným mentálním postižením, nebo kombinovaným postižením, dětmi počínaje a dospělými konče. Pozeptala jsem se jí, jak na svoje povolání vzpomíná.

Jak ses k této práci dostala?

Dřív jsem pracovala jako krejčová v Domě služeb a chtěla jsem změnu. Protože jsem chtěla najít práci někde ve Střelících, šla jsem se zeptat na místo do Zámečku Střelice.

Paní ředitelka mi nabídla místo pomocné vychovatelky u postižených dětí. Řekla jsem si, že to zkusím. Vůbec jsem nevěděla, co tato práce obnáší, ale nakonec jsem do toho šla. Vydržela jsem tam 19 let.

Co bylo na této práci nejtěžší?

Nejtěžší bylo zvyknout si na to, že tyto děti jsou jiné a potřebují jiný přístup, není nic lehkého s nimi pracovat. A přestože to je velmi obtížné, naplňuje vás to radostí, že jim můžete každý den alespoň o kousek zpříjemnit.

Jak vypadala tvoje práce s dětmi?

Děti měly velice rády hudbu a rády zpívaly. Oprášila jsem svoje „umění“ hry na kytaru, a tak jsme zpívaly a děcka to moc bavilo. Naučily jsme se spoustu nových písniček. V zimě jsme pořádali ve střelické sokolovně ples Zámečku.

Zahajovali jsme ho polonézou, které se zúčastnily i děti na vozíčku.

Paní ředitelka Kubalčíková měla moc ráda staré tradice, a tak jsme ušili střelické kroje a tančili jsme českou a moravskou besedu, samozřejmě ve zjednodušené formě. Dokonce jsme s tímto programem byli i na Slovensku, kde jsme vyhráli první místo za kroje.

Bylo to pro tebe psychicky náročné?

Ze začátku ano, ale docela rychle jsem si zvykla a za dětmi se začala těšit.

Co tě na této práci nejvíce těšilo a bavilo?

Když děti byly spokojené a vzájemně jsme se obohacovaly. Jsem už 13 let v důchodu, ale když se potkáme, třeba v kostele nebo na hodech, velmi se ke mně hlásí a volají „Svestkova, Svestkova“. Už mi z paměti vypadávají jejich jména, ale i přesto je ráda vidím.

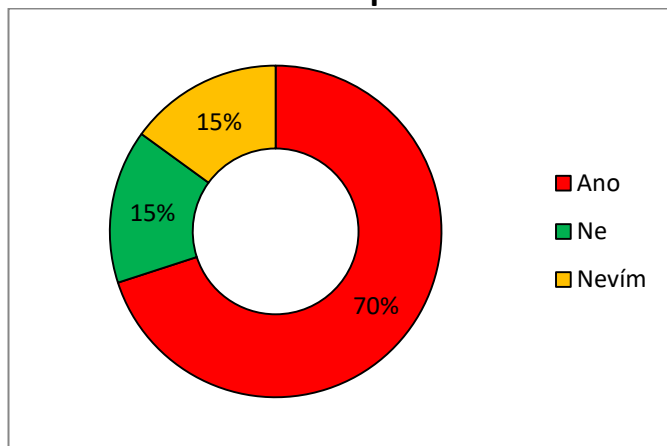
Děkuji za rozhovor.

Marie Švestková, 9.A

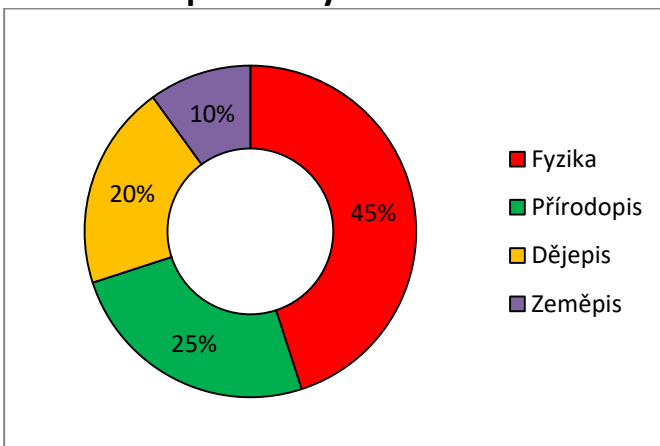
Foto: facebook.com

ANKETA MEZI LETOŠNÍMI ŠESTÁKY

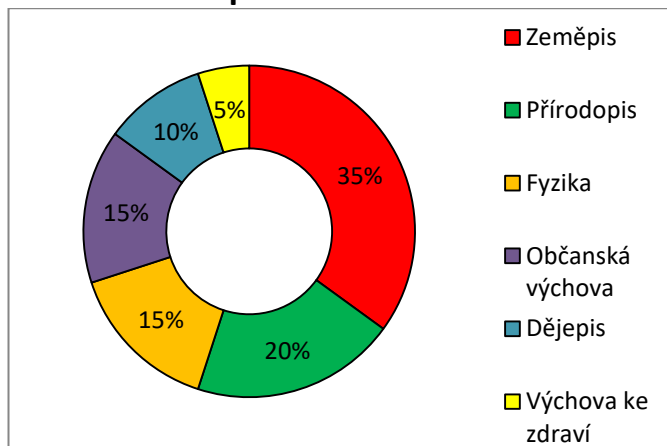
Líbí se ti na druhém stupni?

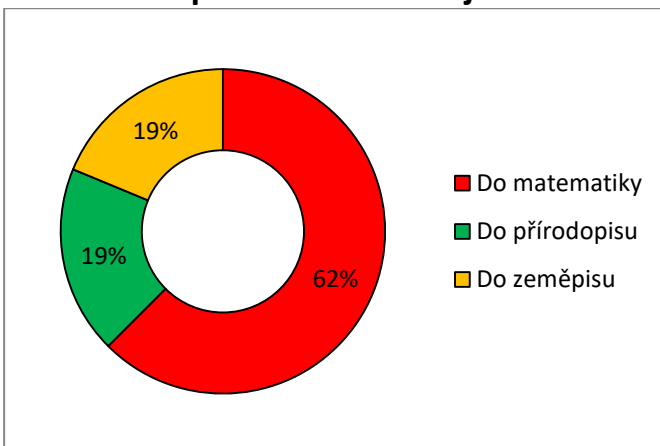
Které nové předměty tě baví?

A které tě naopak nebaví?

Do kterého předmětu máš nejvíc úkolů?

Který z nových učitelů tě nejvíc zaujal a čím?

Zjistili jsme, že nejméně zajímavým učitelem je pro naše šestáky pan učitel Ondrášek, proč to jsme se nedověděli. Druhou příčku si vysloužil pan učitel Kadlec tím, že „je vtipnej“. Mezi učitelkami šestáky zaujaly paní učitelky Sázavská a Sokolová, paní učitelka Sázavská žákům připadá hodná.

V čem vidíš rozdíl mezi prvním a druhým stupněm?

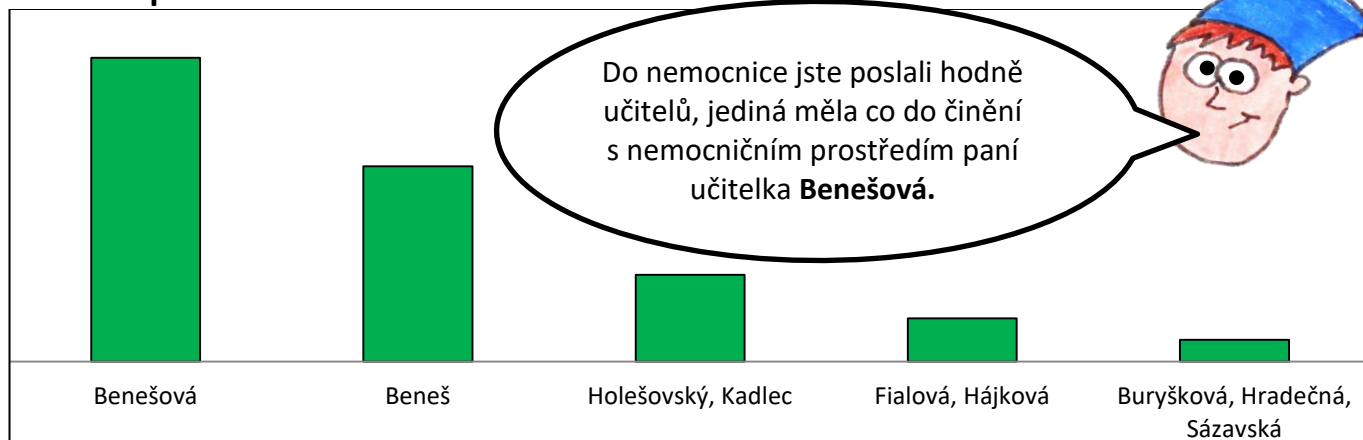
Tady jsme zaznamenali vícero různých odpovědí. Nejvíce dotazovaných se shodlo, že je druhý stupeň náročnější a je zde více učení. Některým se líbí, že mají svoji vlastní zamykatelnou skříňku. Co vadí, je přesouvání do různých učeben, že nejde už chodit do družiny a že si na druhém stupni nemohou hrát.

Kateřina Halouzková, Kateřina Šebeňová a Nikola Zemanová, 6.B

ZNÁME NAŠE UČITELE?

Letos zase rozjždíme náš anketní seriál, který nám ukazuje, jak vidíte své učitele na druhém stupni. Stejně otázky jsme položili i učitelům, abychom zjistili, jak to s nimi skutečně je. Odmítl s námi spolupracovat jen pan učitel Kučera.

Kdo se o prázdninách dostal do nemocnice?

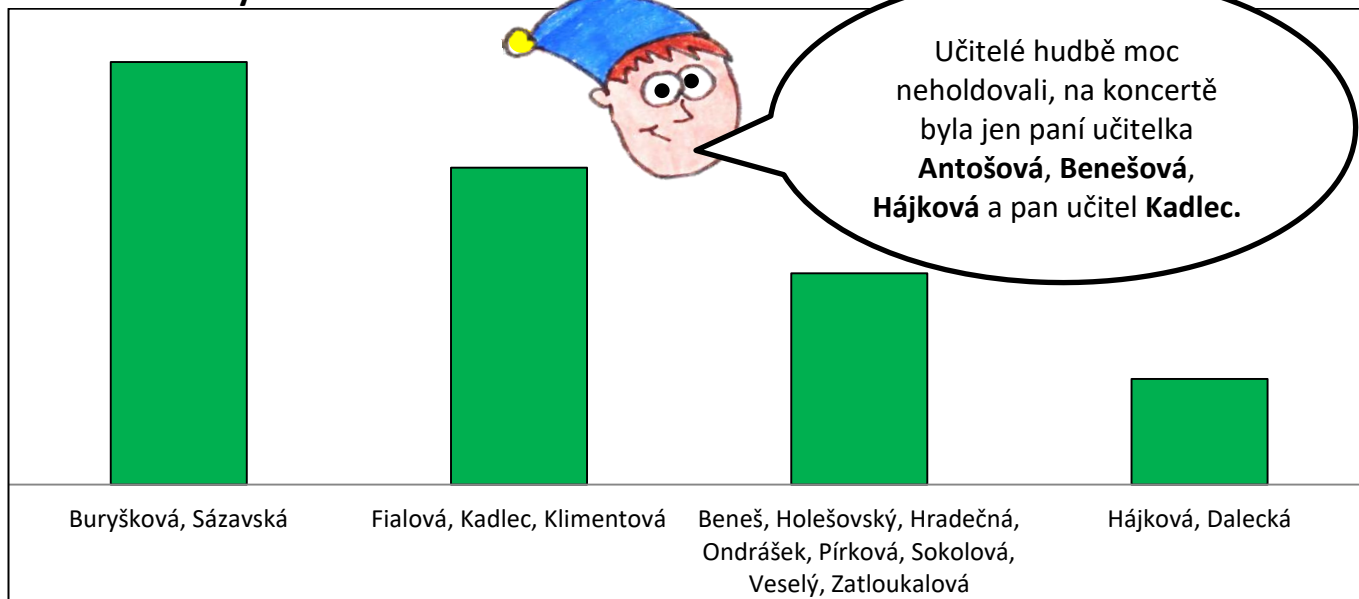

Který z učitelů ušel o prázdninách během jednoho dne třicet a víc kilometrů?

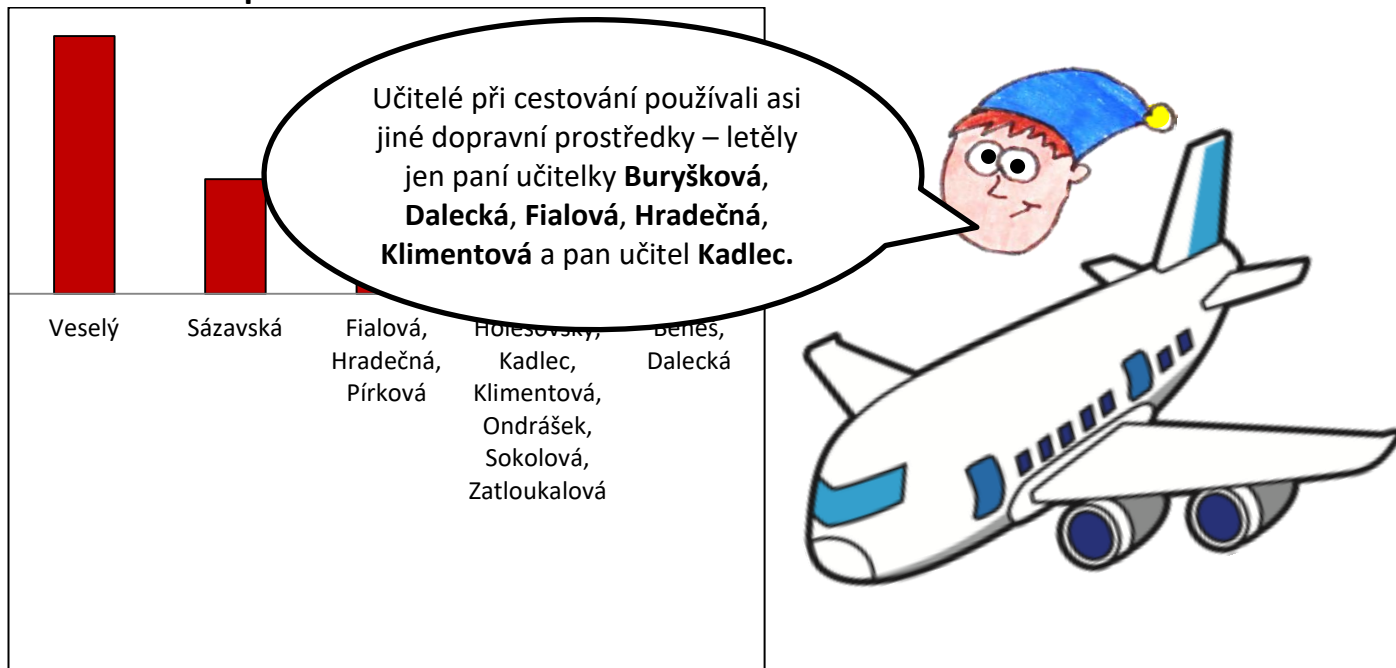

ROZHOVORY A ANKETY

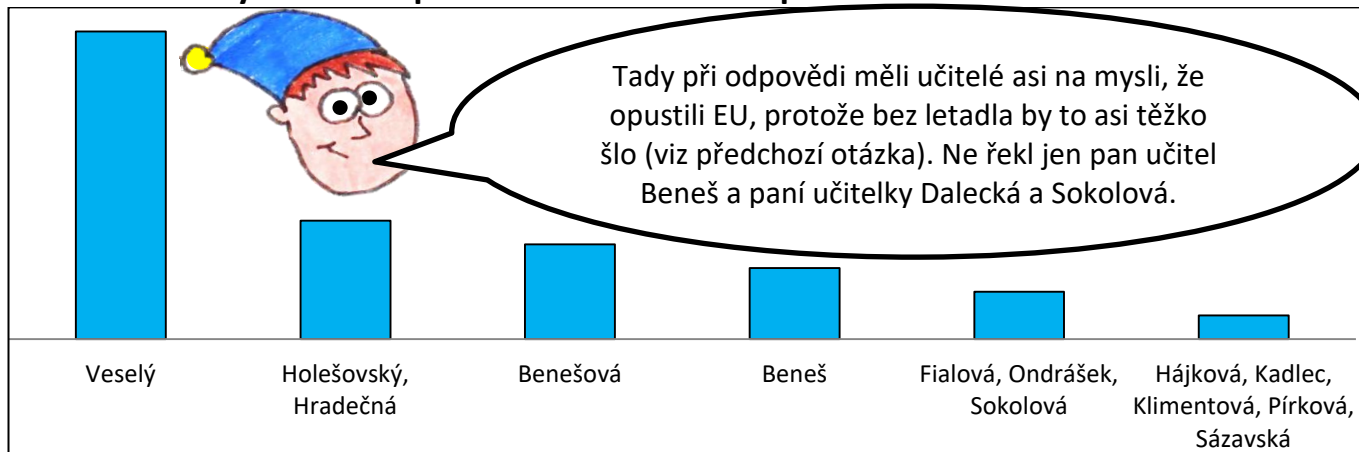
Kdo z učitelů byl v létě na koncertě?

Kdo z učitelů o prázdninách cestoval letadlem?

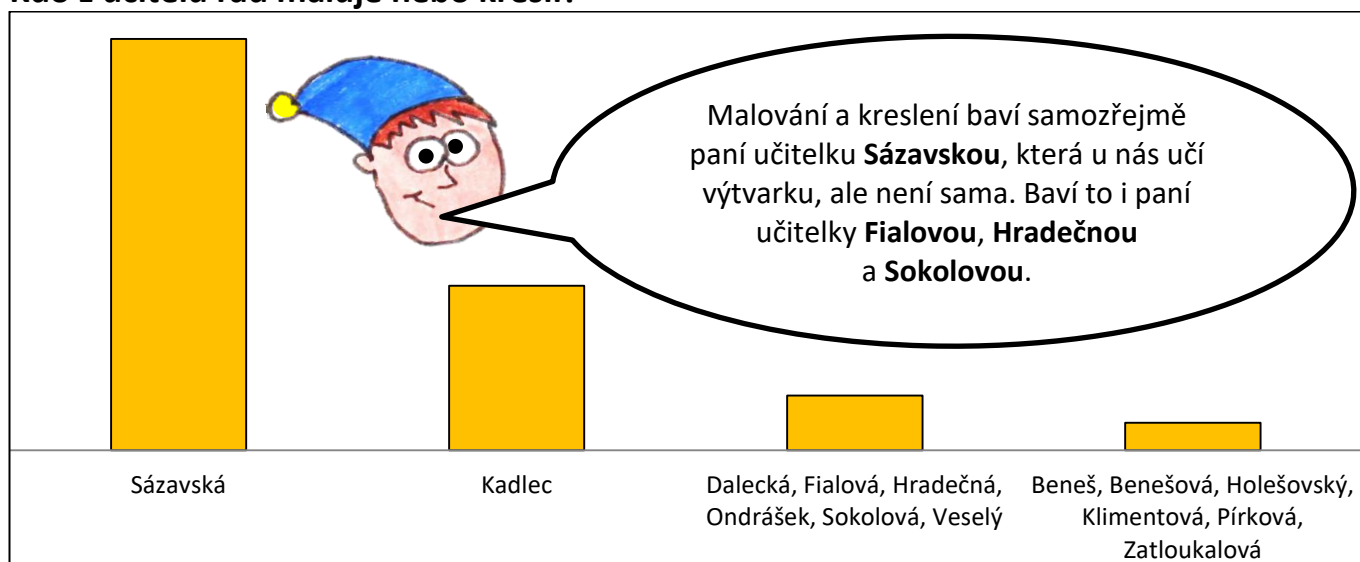
Kdo z učitelů byl o letních prázdninách mimo Evropu?

Kdo z učitelů se po prázdninách netěšil do školy?

Kdo z učitelů rád maluje nebo kreslí?

Kdo z učitelů poslouchá metal?

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková, 9.A, obr.: obrazky.superia.cz

PÁTEK TŘINÁCTÉHO

Každodenní cesta do školy...

Kde je paní Křemečková?

Co máme první hodinu?

Asi češtinu...

Jak to, že tu nikdo není, zvoní už za 2 minuty!

Není státní svátek?

Ahoj!

Podívám se.

PÁTEK 13 !!!

Pondělí	9
Stefan / Sára	
Úterý	10
Marina	
Středa	11
Andrej	
Čtvrtek	12
Marcel	
Pátek	13
Penáta	
Sobota	14
Neděle	15
Pondělí	16
Andrej	
Úterý	17
Hedvika	

To je ono, Bobe!

Halo!

Áááá...

Pokračování příště.

Vyrobila Company redaktors, 9.B.

Scénář a režie: Eliška Šimáková

Hráli: Eliška Šimáková, Anna Mlčkovská,

Hlavní fotograf: Václav Švestka

Jakub Holzer, Robert Židek

Grafické zpracování: Eliška Šimáková, Anna Mlčkovská

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

KERSTIN GIER: RUDÁ JAKO RUBÍN

Anotace: Šestnáctiletá Gwendolyn žije v rodině plné tajemství, kde její sestřenici považují za vzácnou cestovatelku časem. Když se ale Gwendolyn přenesse do minulosti, dojde jí, že pravou cestovatelkou časem je ona sama.

Hodnocení:

Jenomže být najednou cestovatelem časem není tak jednoduché, jak to vypadá. Nejen že musí dohánět, co se měla učit od dětství, ale hlavně musí zachránit budoucnost. A navíc – co máte dělat, když se zamilujete do kluka, který s vámi spolupracuje na výpravách do minulosti, ale nesnáší vás?

Recenze: U téhle knihy jsem nějakou dobu váhala, jestli si ji mám přečíst, nebo ne. Nakonec jsem velmi ráda, že jsem to udělala. Kniha vás vtáhne do děje, prostě se nemůžete odtrhnout. Je vtipná, napínavá, originální a dobrodružná. Také je to první kniha o cestování časem jakou jsem zatím četla. Je z mé nejoblíbenější série a určitě si ji někdy přečtu ještě jednou. Knižku nejvíce doporučuji dívkám.

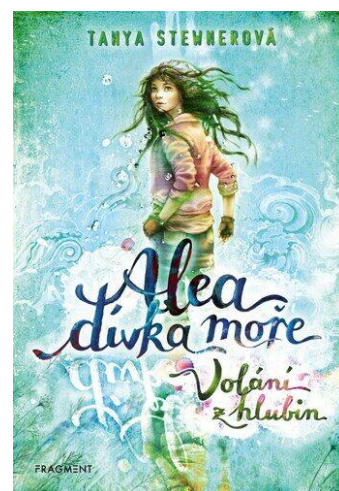
JOELLE CHARBONNEAU: UNIVERZITA VÝJIMEČNÝCH – ZKOUŠKA

Anotace: Šestnáctiletá Cia právě dokončila střední školu a čeká, jestli bude přijata na Testování. Chce se totiž dostat na univerzitu, aby mohla obnovit válkou zničenou zemi. Když se tak stane a na Testování ji nakonec vyberou, svěří se jí otec s děsivými vzpomínkami, které má na Testování on.

Když se všichni uchazeči potkají ve městě Tosu, zkouška, rozdělená na čtyři kola, začíná. V prvním kole se jedná o písemné zkoušení. Ve druhém kole měli otevřít hlavolam a vyřešit úkol, který byl uvnitř. V následujícím kole šlo o týmovou spolupráci. Poslední kolo bylo nejtěžší. Odvezli je několik set kilometrů daleko od Tosu, aby se vrátili zpátky. V této zkoušce nebyla nastavena žádná pravidla, a tak se někteří uchazeči chtěli zbavit konkurence. Cia a její kamarád Tomas musejí čelit zmutované zvěři, hladu, dehydrataci a hlavně uchazečům, kteří je plánují zabít.

Recenze: Kniha mi připadá velmi zajímavá, napínavá a plná dobrodružství. Prostě vás vtáhne do děje. Hlavní hrdinka je celkem sympatická a chytrá. Zachránila totiž nejednou život nejen sobě samé, ale i svému kamarádovi. V některých částech příběhu se mi zdálo, že autorka nemusela zacházet tak moc do detailů, jako třeba v pasáži, kdy Cia ošetřuje svého kamaráda.

Hodnocení: ★★★★★

RUDÝ MĚSÍC

POVÍDKA

Přespávali jsme v Praze v bývalé škole a měla to být normální noc. Když jsem večer usínal, za oknem na mě zářil velký rudý měsíc.

Ráno mi kamarád říká: „Víš, co se vlastně včera v noci s tebou stalo?“

Vytřeštil jsem na něj oči: „Stalo? Jako co? Vždyť jsem celou noc spal. Jenom se mi zdál sen, že jsem se vzbudil o dvě patra výš a bosý.“

Začal se smát: „Sen? No to určitě. To bylo super dobrodruží. Večer jsi šel spát a potom mě v noci vzbudilo klapnutí dveří. Tak jsem si říkal, že jdeš na záchod, jenomže ses fakt dlouho nevracel. Vzbudil jsem bráchu, mámu, tetu a všichni jsme tě začali hledat. Na celém patře jsi nebyl. Chtěli jsme vyrazit do dalšího patra, ale najednou...“

Byl jsem celý nedočkavý. „Najednou co?“

„No a najednou se otevřely dveře od výtahu a v nich jsi stál ty.“

„A co jsem říkal?“

„No říkal jsi, že když na hodinách přeskočila rafička na 23.30, tak ses probudil a zíral na hodiny. Na tiché školní chodbě, kdes byl, znělo cvaknutí hodinových ručiček jako výstřel do tmy.“

Začaly se mi vybavovat detaily. Na té chodbě jsem se vyděšeně probudil pod hodinami a můj strach se nedal popsat, ještě teď mi běhá mráz po zádech, když si na to vzpomenu. Nakonec jsem se donutil rozhlédnout se po pusté chodbě a vydal jsem se na cestu zpět do pokoje. Jenže dveře byly zamčené. Bouchal jsem na náš klučíkový pokoj a nic. Zkusil jsem tedy pokoj mámy a tety a nic.

V hlavě jsem měl strašný zmatek a ovládl mě strach. Nakonec jsem se zkusil vydat k výtahu, abych zajel dolů k vrátnici. U výtahu jsem zíral na cedulku s patrem, stálo tam „4. patro“, přitom my jsme přece bydleli ve druhém! Tak jsem sjel o dvě patra níž a tam narazil na všechny, kteří mě hledali.

Letos jsme tam spali znovu. Nebyl to nejlepší pocit – opět vidět výtah, chodbu a ty hodiny. Tentokrát to proběhlo dobře. Loni to muselo být tím velkým rudým měsícem a já jsem asi náměsíčný.

Tomáš Buryšek, 9.A

Obr.: archiv.hn.cz, presny-cas-online.cz

FIKTIVNÍ ROZHOVORY

Naši žáci dostávají v mediální výchově za úkol vymyslet smyšlený rozhovor s nějakou literární, filmovou nebo jinou známou postavou či osobností, například s pyšnou princeznou Krasomilou, s Popelkou, s Krištofem Kolumbem... Podívejte se, jak se s tím někteří z nich poprali.

ROZHOVOR S HARRYM POTTEREM

Ahoj Harry, jsi tak mladý, přesto už tak slavný. Mohu se tě zeptat na pár věcí.

Pojďme na to, rád si zavzpomínám.

Kdy ses poprvé setkal s magií?

No, to mi bylo 11 let a přišel k nám domů Hagrid a přičaroval mému bratranci prasečí ocas.

Kdo se s tebou v Bradavicích hned začal kamarádit?

Moji nejlepší kamarádi Ron Weasley a Hermiona Grangerová, vždy tu byli pro mě a za to jim budu nadosmrti vděčný.

Kde jsi bydlel do té doby, než jsi přišel do Bradavic?

Od malička jsem bydlel u mé tety a strýce v mudlovském světě.

Jaké to bylo v Bradavicích pro tebe na začátku?

No, hned když jsem tam vkročil, tak mě každý poznával a chtěl se mnou mluvit, bylo to zajímavé samo o sobě.

Jaký byl tvůj největší traumatizující zážitek z bradavických let?

Nevím, jestli je tohle právě on, ale asi to byla moje účast v turnaji o ohnivý pohár. Celkově se toho stalo hodně, na co nikdy nezapomenu, těžko vybrat.

Kdo byl v Bradavicích tvůj největší nepřítel?

Už to tak asi není, ale v prvních letech studia to byl Draco Malfoy, pořád jsme spolu měli nějaké spory, ale teď už jsme v pohodě, aspoň teda myslím...

Co se ti stalo, že máš takovou zvláštní jizvu na čele?

Ehm, já si na to nepamatuji, ale bylo mi řečeno, že když Voldemort zabil mé rodiče, tak mě se chtěl zabít taky, ale nepovedlo se mu to. Zůstala mi na památku ta jizvu.

Kdy ses znovu setkal s Voldemortem?

Nejspíš to bylo, když už jsem byl v prvním ročníku v bradavické škole čar a kouzel a hledal jsem kámen mudrců – když byl jím posedlý profesor Quirell. I potom mi chtěl ublížit přes prostředníky, ale na vlastní oči jsem ho poprvé viděl, až když jsem hledal ohnivý pohár.

Do jaké koleje ses v Bradavicích dostal?

Jsem v Nebelvíru, i když podle moudrého klobouku jsem měl být ve Zmijozelu, podle mě tam ale nepatřím.

Chybí ti mudlovský svět bez kouzel?

Musím přiznat, že ani ne, už jsem si zvykl na tento život v Bradavicích a už bych se nechtěl vrátit k životu se strýcem a tetou.

Děkuji za rozhovor.

Barbora Müllerová, 9.A

Obr.: ChciDraky.cz, kinobox.cz

ROZHOVOR S KRTEČKEM

Dobrý den, mohu ti položit pár otázek?

Ano, můžeš.

Tak jdeme na to. Kolik máš dohromady kamarádů?

Mám dohromady pět kamarádů, kteří mi vždy rádi pomůžou.

Kdo jsou tví kamarádi?

Nejdéle je se mnou myška a jinak to je zajíc, žába, ježek a sova.

A kdo ti pomohl vykopat to dlouhé metro?

Byl to jeden zajímavý robot.

Kdo ti pomohl ke kalhotkám?

Pomohli mi hodní mravenci, čáp a velký rak.

A líbí se ti tvoje kalhotky?

Moje kalhotky jsou velmi pěkné, hned jak jsem je měl na sobě, běžel jsem se kouknout do zrcadla.

A bál ses raka, když jsi ho poprvé uviděl?

Na začátku jsem se ho lekl, ale pak to bylo v pořádku.

Když ses dostal do města, měl jsi strach, když jsi přecházel přes velkou silnici plných aut?

To jasně, že jsem se bál. Musel jsem se jim různě vyhýbat a dělat všelijaké kotouly.

Bylo to těžké pořídit si autíčko?

Ani ne, celkem mi s tím pomohl kluk, kterého jsem potkal na autovrakovišti. Posbíral jsem součástky a opravil autíčko, které ten kluk rozbil.

Koho bys rád v tom autíčku svezl?
Tak určitě své kamarády, hlavně myšku.

Děkuji za rozhovor.

Kamila Kožnarová, 9.A

Obr.: redakční archiv, bytovezarizeni.cz

ROZHOVOR SE SPONGEBOBEM V KALHOTÁCH

Ahoj spongebobe, moc rád tě vítám v mém podcastu Drbárna.

Ahoj moc mě těší.

Máš rád život v Zátíší Bikin?

Ano, Zátíší Bikin miluji a těším se na každý den strávený v tomhle městě.

Co se ti tam líbí?

Úplně všechno.

Nerozpadne se tvůj ananas, ve kterém bydlíš? A jaké to je žít v ananasu?

Ne, nerozpadne, protože u nás nefungují fyzikální zákony. Rád čuchám vůni mého ananasu, takže ano, je to super žít v ananasu.

Patří ananas na pizzu?

Mám rád ananas, protože je to můj domov, ale pizzu jsem v životě neměl, takže nemůžu soudit...

A baví tě pracovat u pana Krabse v Křupavém krabovi?

Ano, každý den mě to víc a víc baví, nevím, co bych si bez této práce počal.

Mě by zajímala jedna taková věc – jak můžeš vařit pod vodou?

Nemám zdání, kámo, taky mě to zajímá.

Kde sháníte maso do burgertů?

Je z krabů. Proto se to tam jmenuje Křupavý krab.

Doooooooooobře, radši jdeme dál. Líbí se ti Sandy?

Mě veverky nepřitahují.

Není zbytečné se učit od Sandy karate?

Nešly by věci spíše vyřešit láskou?

Jako myslíš, že by se nepřátelé měli radši pozvat na šálek kávy a sušenku?

Ano, přesně tak. Sépiák tě moc v oblíbě nemá. Jak ho zas bereš ty?

Ať si klidně o mně myslí, že jsem nejotravnější stvoření pod sluncem, ale já ho mám rád.

Dal jsi dneska svému šnekovi Garymu najíst?

Ne, on to umí sám, já ho naučil kdeco, i chodit na záchod.

Jak často bereš Garyho na procházku?

Dvakrát do týdne.

A bereš sebou i kamaráda Patrika?

Ano, skoro pokaždé jde se mnou.

Co děláte?

Lovíme medúzy.

Děkuji za rozhovor.

Lukáš Bartoněk, 9.A, obr.: edna.cz

PODZIMNÍ MALOVÁNÍ

DÝŇĚ NÁS BAVÍ

Adam Rusanov, 8.A

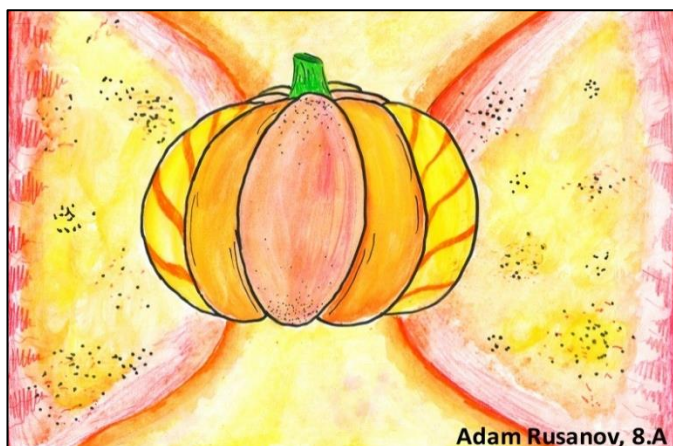
Anna Valoušková, 8.A

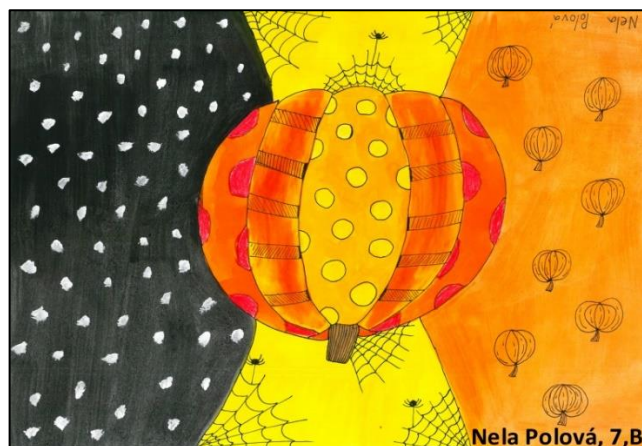
Kristýna Holešovská, 8.A

Nikola Otiepková, 8.B

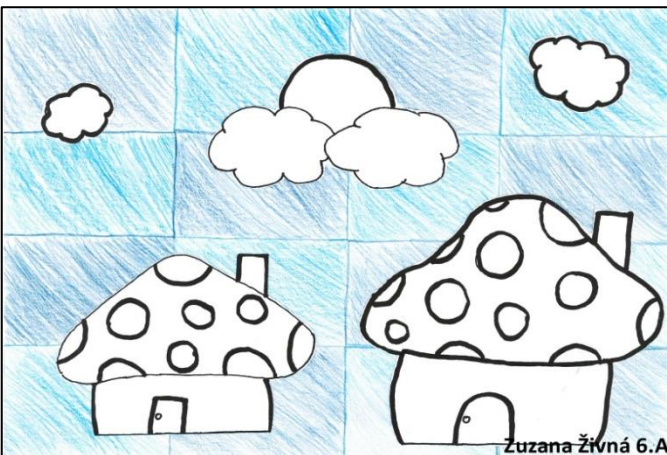
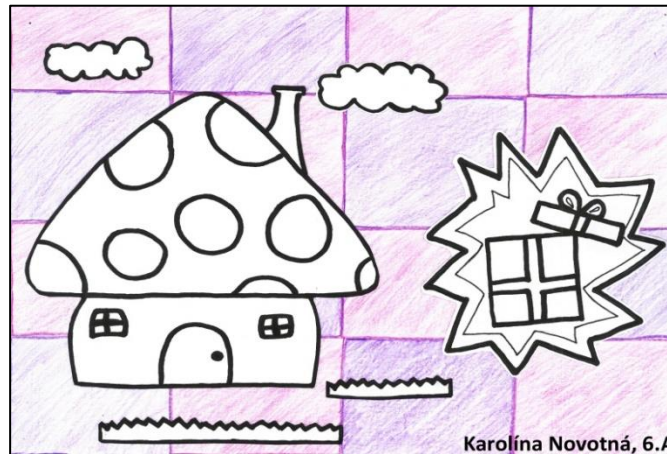

Adam Rusanov, 8.A

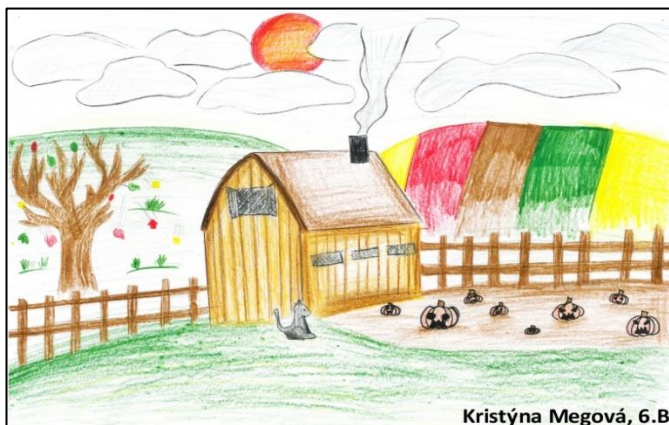
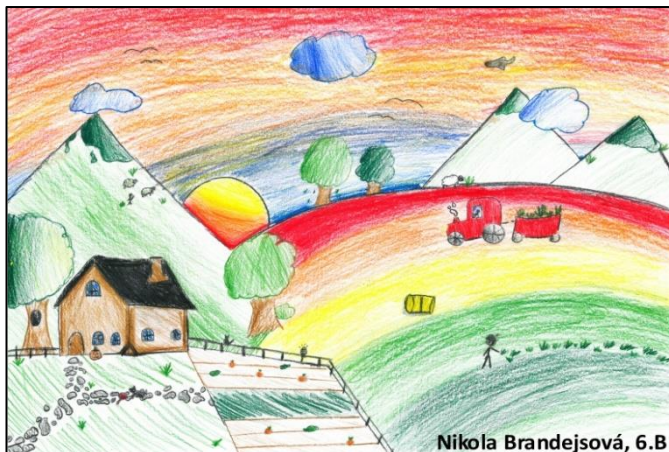

Nela Polová, 7.B

BAREVNÉ VARIACE

VENKOVSKÁ KRAJINA

UMĚNÍ ABSTRAKCE

Martin Bursa, 9.B

Daniela Dvořáková, 9.A

Laura Dvořáková, 9.A

Tereza Misáková, 9.B

Nikolas Hudec, 9.A

Natálie Dofková, 9.A

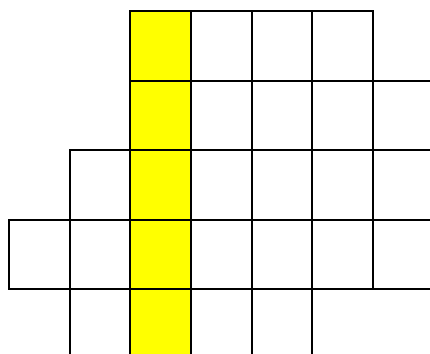
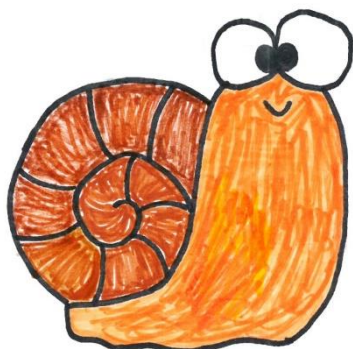
ZEMĚPISNÝ KVÍZ

- Jak se jmenuje hlavní město Austrálie?**
 - Sydney
 - Canberra
 - Montreal
- Jak se jmenuje rozlohou největší stát na světě?**
 - Rusko
 - Kanada
 - USA
- Jak se jmenuje největší oceán?**
 - Tichý
 - Indický
 - Atlantský
- Kde se nachází město Glasgow?**
 - v Německu
 - ve Skotsku
 - v Irsku
- Kolik je na Zemi slané vody?**
 - Asi 3 %
 - Asi 22 %
 - Asi 97 %
- Kolik států mají USA?**
 - 50
 - 60
 - 70
- Jak se jinak nazývá zeměpis?**
 - Mapologie
 - Geografie
 - Cestologie
- Jak se jmenuje hlavní město Nizozemska?**
 - Amsterdam
 - Brusel
 - Madrid
- Kde se nachází Eiffelova věž?**
 - v Německu
 - v Itálii
 - ve Francii
- Kolik obyvatel má Česká republika?**
 - 6,99 milionů
 - 10,69 milionů
 - 14,99 milionů

Nikolas Dominik Žiška, 6.A

Řešení najdete na konci časopisu.

KŘÍŽOVKY

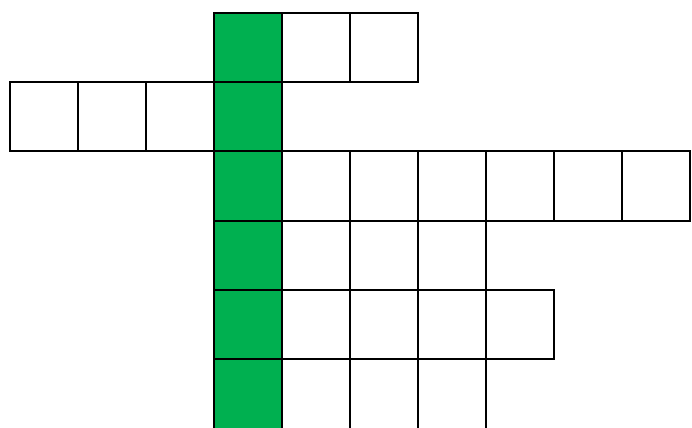
Hodně pomalé zvíře

Jezdí po tom vlaky

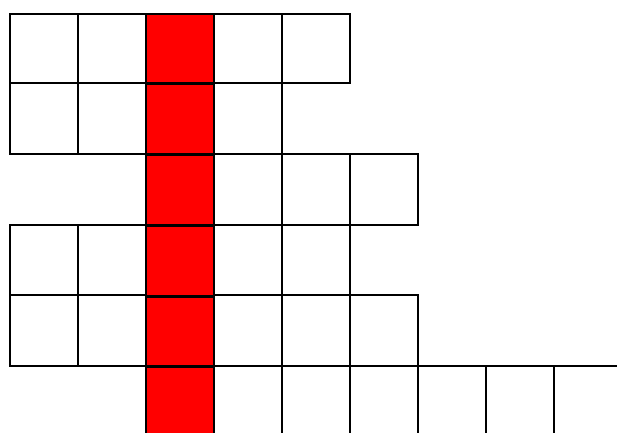
Na dálnici stála ... aut

Pouťová atrakce

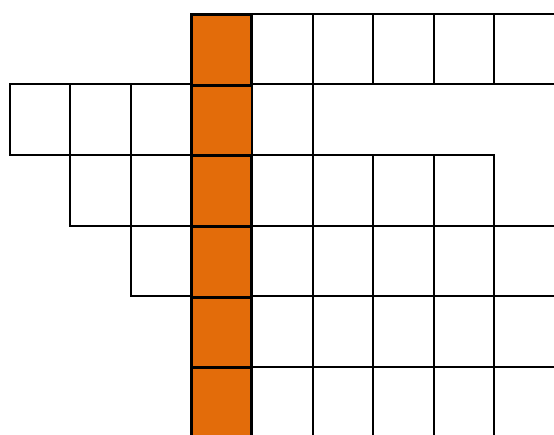
Sedí se na tom v obýváku

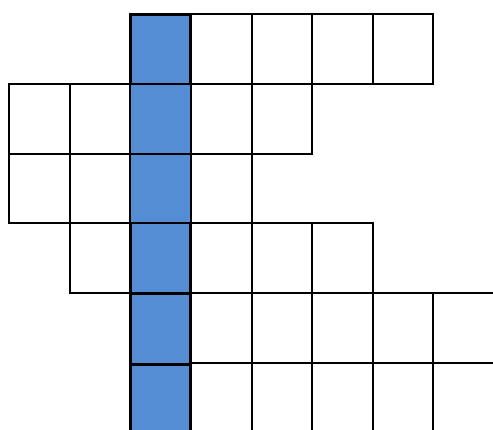
Honza je v kalendáři ...
 Vodní tok (např. Labe)
 Maminka mamky je ...
 Na podzim padá ze stromů
 Dává mléko
 Otevřeš to, když chceš vyvětrat

Domácí mazlíček
 Bicykl
 Vesnice
 Ková železo
 Zdroj světla v místnosti
 Místnost, kde se vaří

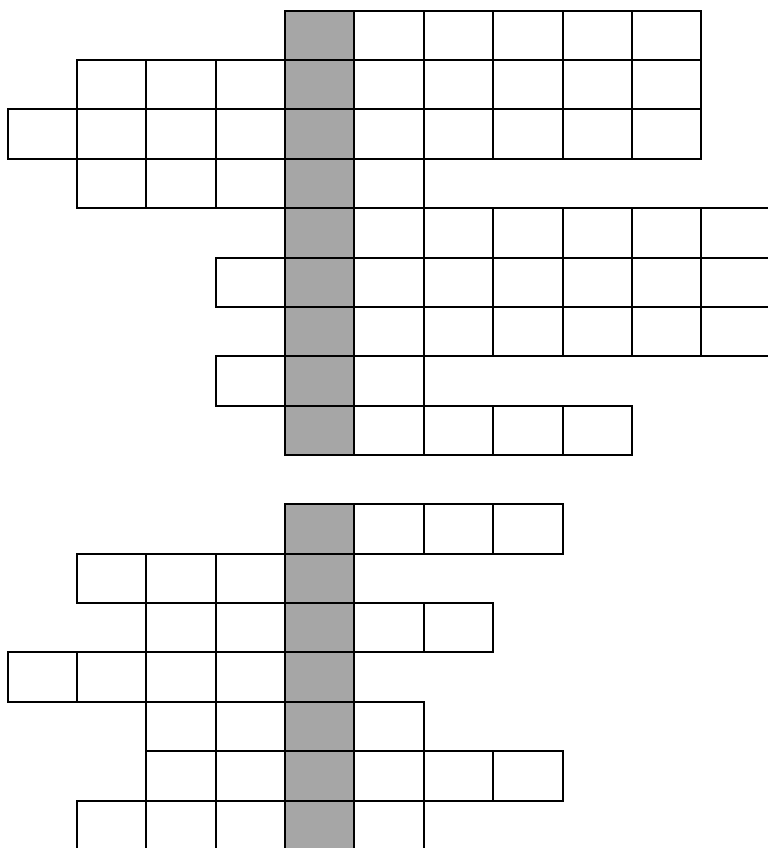
Vymýcené místo v lese
 Čirá tekutina
 Taška do školy
 Něco jako motyka
 Stát pizzy a zmrzliny
 Ozdoba královské hlavy

Dřevina
 Pohlavek
 Objevuje se po dešti
 Roste to na stromech
 Kyselé žluté ovoce
 Vychází z toho kouř

ZÁBAVA

Když to krájíš, slzí ti oči
Cvik na žíněnce
Cizí jazyk u nás ve škole
Umělý materiál
Mobilní ...
Hrají tam herci
A, B, C, D, E ... Co je to?
Opak "ne"
Zelenina a ...

Když ti teče z nosu, máš ...
Dopravní prostředek
Pohyb za doprovodu hudby
Krůpěj
Místnost pro vězně
60 minut
Menší vodní tok

Řešení najdete na konci časopisu.

Martin Hurych, Benedikt Zoubek, 6.B

Obr.: Eva Jahodová, 8.B, Kristina Marie Cechová, 6.A, Nikola Zemanová, 6.B

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

- ❖ „Ták, Pepo, ukaž nám, kde je Černé a Rudé moře,“ říká učitelka.
- ❖ „To ale nepůjde,“ odvětí Pepíček.
- ❖ „A pročpak ne?“ ptá se učitelka.
- ❖ Pepíček na to: „Protože na té mapě jsou jen modrá moře.“

Paní učitelka oznamuje výsledky testů:
„Honzíčku, z minulého testu jsi měl osmnáct bodů z padesáti.“
Celá třída se rozesměje, ale paní učitelka dodá: „Což je nejvíce z celé třídy.“

A copak bude z vašeho syna po dokončení vysoké školy?
„Obáváme se, že pětapadesátiletý chlap.“

„Jak je možné, že máš v písemce stejný počet chyb jako tvůj soused?“
„To je, prosím, jasné – oba máme stejnou paní učitelku!“

Učitel v hodině pracovní výchovy řekl žákům, ať si každý vyrobí to, co potřebuje. Pepík se pustil do stojánku na mobil, Tonda dělal rámeček, jen Petřík pořád hobloval prkno.

„Co to bude?“ vyzvídal učitel.
„Nic, já jen potřebuji hobliny do klece pro křečka.“

Bůh stvořil svět a ďábel mu říká: „Ten tvůj svět je až moc dokonalý. Život v něm bude moc jednoduchý. Nech mě stvořit alespoň jednu věc, která by lidem ztěžovala život.“
Bůh souhlasí.

A takhle vznikla fyzika.

Jak můžete vydržet takový hluk?“ ptá se pán člověka, který na ulici pracuje se sbíječkou.

„Jsem zvyklý, předtím jsem učil na základní škole.“

V mateřské školce:

„Jak dělá pejsek, Honzíku?“

„Haf.“

„Mařenko, jak dělá kočička?“

„Mňau.“

„Jiříčku, jak dělá žabička?“

„Kvák.“

„Tomášku, jak dělá myš?“

„Klik, paní učitelko.“

Paní učitelka se ptá Davida: „Davide, jak se řekne v přítomném čase loupit?“

„Loupím, prosím.“

„Dobře. A v čase budoucím?“

„Půjdu do vězení.“

Paní učitelka ve škole: „Pepíčku, to už je tento týden počtvrté, co jsi přišel pozdě! Víš, co to znamená?“

Pepíček: „Hmm, že je čtvrtek, paní učitelko?“

Otec čte synovi žákovskou knížku:

„Matematika pět...“

Prásk synovi jednu facku.

„Čeština pět...“

Prásk mu druhou facku.

„Zpěv jednička...“

Prásk mu další facku...

Syn: „Ale jak to? Vždyť jsem měl jedničku!“

Otec našťavaně prohodí: „Tak tobě bylo po dvou pětkách ještě do zpěvu?!“

Honzík: „Ahoj mami, mám ve škole velký průšvih!“

Maminka: „Jaký?“

Honzík: „Pamatuješ, jak jsi mi říkala, že mám vyhodit svoje problémy za dveře?“

Maminka: „No ano.“

Honzík: „Tak jsem vyhodil za dveře paní učitelku.“

Pane učiteli, smím mluvit, i když se mě na nic neptáte?“

„Ne, to se nesmí.“

„Tak se mě zeptejte, jestli vám náhodou před školou někdo nekrade auto.“

Paní učitelka: „Tak jste se dověděli, že se těleso při zahřívání roztahuje a při ochlazování smršťuje. Uvedete mi nějaký příklad?“

Marek se hlásí. Paní učitelka: „Ano, Marku?“

Marek: „Prázdniny. Letní jsou dva měsíce a zimní jenom týden!“

Kristina Marie Cechová, 6.A, zdroj: alik.cz

Řešení:

Zeměpisný kvíz: 1. b), 2.a), 3.a), 4.b), 5.c), 6.a), 7.b), 8.a), 9.c), 10.b)

Křížovky: škola, jablko, člověk, Patrik Schick, Cristiano Ronaldo

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT PŘÍŠTĚ?

NOVÉ ZPRÁVY --- REPORTÁŽE --- FOTOSOUTĚŽ

ROZHOVORY --- ANKETY

VTIPY

